

För att säkra en ung stillahavslom bör du konstatera att fågeln har 1) en klen och kort näbb, 2) ett kort och bulligt huvud, 3) otydlig kontrast mellan hjässan och kinden, 4) en mörk hakrem men 5) inte någon ljus akterfläck. En ungfågel har också tydligt ljusa bräm på ryggen, ungefär som en ung svartnäsa.
Foto: Steve Young

En adult stillahavslom skiljer sig från storlom också på fem punkter – 1) en klen och kort näbb, 2) ett kort och bulligt huvud där ansiktet är svartaktigt, vilket gör att ögat är svårare att urskilja än på en storlom, 3) en ljus nacke, 4) de vita halsstrecken är smalare, det mörka mellan dem är gråsprängt och nertill på halsen flyter det mörka samman till en mörk halsring samt att stillahavslommen 5) inte har någon vit akterfläck.
Foto: Martin Löfgren

PÅ TIDEN

Gör helt rätt – finn fem fel!

I januari 2007 förädrades Västra Palearktis med en ny fågelart – stillahavslom (*Gavia pacifica*)! Men det tog över tio från det att pacifican accepterades i de breda lagren som egen art innan det första fyndet gjordes. De svenska skådarleden blev uppmärksammade på stillahavslommens nyvunna stjärnstatus genom en artikel av Lars Jonsson i *Vår Fågelvärld* 1996*.

Fast egentligen var det nog ingen som då trodde att arten kunde dyka upp i Sverige, så karaktärerna var det nog få som la på minnet. Stillahavslom häckar ju nämligen borta i norra Kanada, i Alaska och i nordöstra Sibirien och de flesta fåglarna övervintrar i Stilla havet, även om mindre antal också finns i Atlanten utanför Kanada och nordöstra USA.

Trots att nyheten om att stillahavslom blivit en ny art för Västra Palearktis kanske inte var så väldigt överraskande, fick den oss på den här sidan Atlanten att få upp ögonen för stillahavslommen som ett potentiellt kryss i listan – till och med på Sverigelistan!

Västra Palearktis första fynd gjordes i England, närmare bestämt i ett grustag vid Farnham, North Yorkshire i mellersta delen av landet. Både RR:s ansvarige utgivare Bosse Carlsson och redaktionsmedlemmen Hans Bister kan vittna om att lokalen där lommen upptäcktes är tämligen alldaglig, så nog finns det en uppsjö platser där en svensk stillahavslom skulle kunna paddla runt. Så nöj in fem nyckelkaraktärer och börja gå igenom vinterns och, senare, vårens lommar.

”Finn fem fel”

De avgörande karaktärerna för stillahavslom ryms på ena handens fingrar och flera av dem är dessutom desamma för både unga och gamla fåglar – en tämligen enkel sak att lägga på minnet alltså. Lars Jonsson menade i sin

artikel att det handlar om att ”finna fem fel”. Det kanske är störst sannolikhet för att det skulle var en ungfågel som halkar snett på jordklotet och dyker upp i Sverige, men har en individ kommit till vår del av världen kanske den börjar sträcka med sina storlomskusiner, så det är lika bra att lära in karaktärerna för adulta fåglar också.

För att arta en ung stillahavslom, eller för den delen en adult fågel i vinterdräkt, bör du finna följande ”fem fel”:

Om man börjar framifrån på fågeln är det första man ska leta efter 1) en klenare och kortare näbb än storlommens.

Näbben tillsammans med 2) ett kort bulligt huvud ger stillahavslommen ett näpnare intryck än vad en storlom har.

Dessutom är 3) kontrasten mellan hjässan och kinden inte heller lika tydlig som på storlom, utan kinden verkar mörk.

Stillahavslommen har dessutom ofta 4) en mörk hakrem.

Till skillnad från storlom har den 5) inte någon ljus akterfläck.

En juvenil stillahavslom har för övrigt en grovt vattrad rygg, ungefär som en ung svartnäbbad islom.

Gäller även adult i sommardräkt

Även för adulta fåglar i sommardräkt gäller det att ”finna fem fel”:

Formen på näbb och huvud gäller natur-

ligtvis också som en god karaktär för adulta fåglar. Leta därför efter 1) en klen och kort näbb.

Förutom att 2) huvudet är kort och bulligt är ansiktet svartaktigt, vilket gör att ögat är svårare att urskilja än på en storlom.

Det mörka ansiktet bidrar till att förstärka intrycket av 3) en ljus nacke.

Även på halsen finns karaktärer som skiljer stillahavslommen från storlommen, 4) de vita halsstrecken är smalare, det mörka mellan dem är gråsprängt och nertill på halsen flyter det mörka samman till en mörk halsring.

Precis som ungfågeln har den adulta fågeln 5) inte någon vit akterfläck.

En mer subtil karaktär är att stillahavslommen har mindre framträdande ljusa strupfläckar, vilket naturligtvis också bidrar till att halsens framsida kontrasterar mot den ljusa nacken.

Ut och leta!

Med de här fem nyckelkaraktärerna på näthinnan är det bara att zooma upp och beta av lom efter lom. Det lär inte dröja länge innan den första stillahavslommen dyker upp i Sverige. Ut och leta!

Ett liten varning – fråga inte Bosse eller Bister om de har fått in stillahavslommen på VP-listan...

– CORELL

*Vår Fågelvärld 2/1996 sid. 8-14.